

תת"ע (עכו) 3047-12-22 - בלאל עאסלה קואטין נ' מדינת ישראל

תת"ע (עכו) 3047-12-22 - בלאל עאסלה קואטין נ' מדינת ישראל

תת"ע (עכו) 3047-12-22

בלאל עאסלה קואטין

נגד

מדינת ישראל

בית משפט השלום בשבתו כבית משפט לתעבורה בעכו

[02.11.2024]

כבוד השופטת ג'נווה נחאס עראף

החלטה

לפניי בקשה להורות על ביטול פסק דין אשר ניתן בהעדר המבקש, וזאת מכח סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב - 1982 (להלן: "החסד"פ);

פסק דין אשר ניתן בהעדר המבקש ניתן ביום 01.01.2024 (להלן: "פסק הדין");

הבקשה לביטול פסק הדין הוגשה ביום 08.10.2024.

טענות הצדדים

המבקש עתר לביטול הרשעתו בטענה כי כלל לא קיבל זימון למועד הדיון הקבוע, ולכן קיים חשש לעיוות דין. עוד הוסיף כי הוא מכחיש את המיוחס לו בכתב האישום ומבקש להציג את הגנתו. יצוין כבר עתה כי המבקש לא פירט את כפירתו.

המשיבה ביקשה לדחות את הבקשה על הסף, וטענה כי המבקש זומן כדיון, ומשלא התייצב אין לו אלא להלין על עצמו. המשיבה הוסיפה לעניין עיוות הדין כי לא נגרם פגם היורד לשורש העניין.

דיון ומסקנות

המסגרת הנורמטיבית לדיון בבקשה לביטול פסק דין אשר ניתן בהעדר נאשם קבועה בסעיף 130(ח) לחסד"פ. סעיף 130(ח) קובע שני תנאים חלופיים לביטול פסק דין שניתן בהעדר:

(1) קיומה של סיבה מוצדקת לאי התייצבות לדיון;

(2) אם הדבר דרוש כדי למנוע עיוות דין.

ראה לעניין זה רע"פ 9142/01 איטליא נ' מדינת ישראל, פ"ד נז(6) 793 (2003)(להלן: "עניין איטליא"); ע"פ 1318/07 אלטורי נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 31.12.2007) וכן ע"פ 4808/08 מדינת ישראל נ' שרון מנחם (ניתן ביום 6.1.2009).

את הבקשה לביטול פסק הדין יש להגיש תוך 30 יום מהיום שהומצא לנאשם פסק הדין. לאחר שענייני בנימוקי הבקשה ותגובת המשיבה, הגעתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה לביטול פסק הדין להידחות. תחילה יצוין כי הבקשה הוגשה בחריגה מסד הזמנים הקבוע בחוק ודי בנימוק זה כדי להביא לדחייתה על הסף. למעלה מן הצורך, בחנתי את טענות המבקש לגופו של עניין, וגם בהן אין כדי להצדיק את קבלת הבקשה וביטול פסק הדין.

המבקש טוען כי לא ידע על מועד הדיון ביום 01.01.2024 ולכן לא התייצב אליו, יחד עם זאת בהתאם לפרוטוקול הדיון מיום 13.12.2023 שבו קבע בית המשפט את התיק לשמיעת ראיות ליום 01.01.2024, נכח סנגורו של הנאשם אשר כפר בשם הנאשם במיוחס לו. בטיעוניו, לא התייחס המבקש לכך שמועד הדיון ביום 01.01.2024 נקבע בנוכחות סנגורו.

עוד אדגיש כי במעמד הדיון ביום 13.12.2023, בוטל פסק הדין הקודם שניתן בהיעדר המבקש ביום 24.08.2023. בהחלטת כב' השופט הבכיר יעקב בכר צוינה חובתו של המבקש להתייצב לדיון אחרת ישפט בהעדרו, וחרף כך שוב המבקש לא התייצב לדיון. זלזולו של המבקש בהליכים המשפטיים המתנהלים נגדו בולט לכולי עלמא. משבוטל פסק דין אחד אשר ניתן בהיעדר המבקש, ומהמבקש לא השכיל לנצל את ההזדמנות אשר ניתנה לו, אין למבקש אלא להלין על עצמו.

בעניין אי קבלת טענות לפיהם אי התייצבות נבעה מחוסר ידיעה על הדיון, ראה ע"פ 25991-10-22 איזגיאייב נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 15.12.2022) שם נקבע כי "אם נקבל באופן אוטומטי כל טענה בעלמא כי "לא קיבלתי את הזימון" או כי "אם הייתי מקבל את הזימון הייתי מתייצב לדיון", מבלי לתמוך טענה מעין זו בראיות או בהסברים מניחים את הדעת, נימצא חוטאים לרציונל שמאחורי הסעיף האמור, על כל המשתמע מכך". לאור האמור לעיל, אני קובעת כי המבקש זומן כדן ולא הצביע על כל סיבה מוצדקת אשר מנעה ממנו להתייצב לדיון.

באשר לעילת עיוות הדין, הרי שגם עילה זו אינה מתקיימת בעניינינו. המבקש העלה טענה כללית לפיה הוא כופר בביצוע העבירה אולם לא פירט כלל את כפירתו. ברע"פ 8427/17 מדינת ישראל נ' סאלם (ניתן ביום 25.03.2018) נקבע זה מכבר כי בעל דין הטוען לקיומה של עילת עיוות דין, נדרש לבסס את טענתו ולפרט טעמים הנתמכים במסמכים ובראיות שיש בהם פוטנציאל של ממש לשינוי התוצאה.

המבקש כאמור, לא פירט כלל את כפירתו, ולא הציג ראיות או טענות שיש בהן כדי לרדת לשורש העניין וללמד על בדבר קיומו של פוטנציאל של ממש לשינוי התוצאה. משכך לא ניתן לקבוע כי קיים חשש לעיוות דין. לאור כל האמור, הבקשה נדחית.

המזכירות תמציא העתק ההחלטה לצדדים.

זכות ערר כחוק.

ניתנה היום, א' חשוון תשפ"ה, 02 נובמבר 2024, בהעדר הצדדים.